

(สำเนา)

เลขที่รับ ๙๓๒๒/๒๕๕๓ วันที่ ๑๙ ก.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร ๐๕๐๓/๗๕๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย กรอบการเจรจา ในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบให้เสนอกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอกรอบการเจรจา ดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอรัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

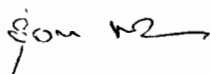
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

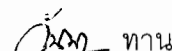

(นางสาวรุ่งนภา ชันนิชิตติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

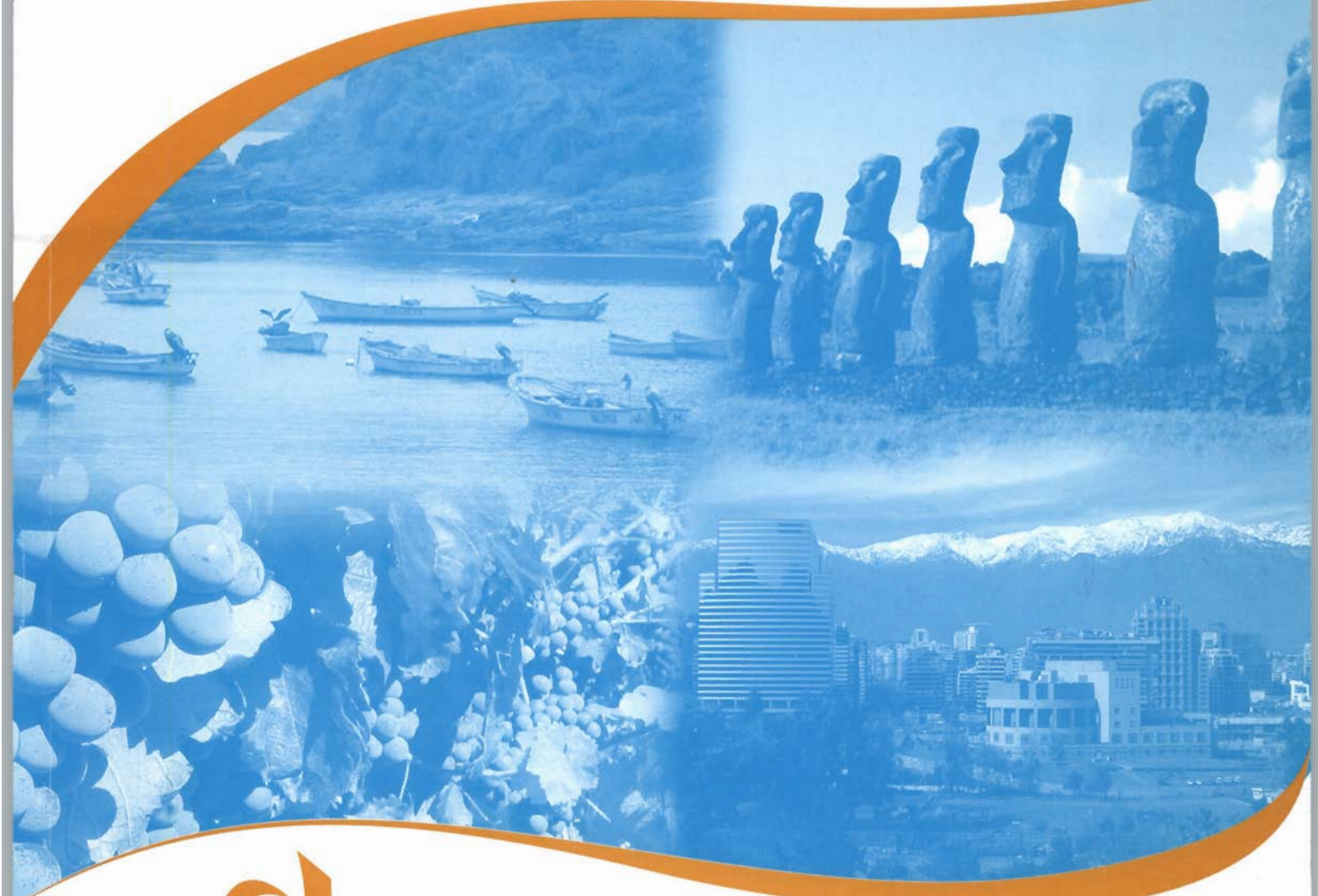
จิราภา พิมพ์

 ทาน

 ตรวจ

กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรี

ไทย-ชิลี

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

สรุป

สาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรี

ไทย-ชิลี

กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

1. เรื่องเดิม

1.1 ไทยและชิลีได้จัดทำการศึกษาร่วมกันถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2549 โดยได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 พบว่าการทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยขยายการค้าและการลงทุนระหว่างสองฝ่ายเพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากในช่วงดังกล่าวไทยอยู่ระหว่างเตรียมการเลือกตั้ง จึงทำให้ไม่มีการเสนอเรื่องนี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐบาลในขณะนั้น

1.2 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2552 ให้ความเห็นชอบแนวทางการเจรจาการค้าระหว่างประเทศของไทย ซึ่งเสนอให้มีการจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่างไทยและชิลี เนื่องจากเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทางการค้ากับไทยสูง แต่มีความสัมพันธ์ทางการค้าน้อย จึงควรเน้นการสร้างความร่วมมือเพื่อขยายตลาดสินค้าไทย

1.3 กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้จัดทำกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี ตามกระบวนการจัดทำความตกลงกับต่างประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 190 จากความเห็นที่ได้รับจากการสัมมนาเวทีสาธารณะ เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2552 ณ โรงแรมอิมพีเรียล คิวินสปาร์ค และโดยการหารือกับส่วนราชการต่าง ๆ จำนวน 33 หน่วยงาน เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2552 ณ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

1.4 ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ (กนศ.) เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน มีมติให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

1.5 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนระหว่างรอการเสนอต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนที่จะเริ่มการเจรจา

2. สาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

กรอบการเจรจา ครอบคลุม 11 ประเด็น (รายละเอียดตามเอกสารแนบ) ดังนี้

- การค้าสินค้า ให้มีการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากร ค่าธรรมเนียม และเงินอื่นใด ที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้า รวมทั้งมาตรการทางการค้าต่างๆ โดยให้มีระยะเวลาการปรับตัวที่เหมาะสม และมาตรการรองรับผลกระทบจากการลดภาษี
- พิธีการศุลกากร ให้มีการอำนวยความสะดวกทางการค้า และความร่วมมือด้านพิธีการศุลกากร เพื่อลดและขจัดอุปสรรคทางการค้า
- กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า จัดทำหรือปรับปรุงกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้มีประสิทธิภาพ
- มาตรการปกป้องและมาตรการเยียวยาด้านการค้า ให้มีมาตรการปกป้องสองฝ่ายเพื่อคุ้มกันเศรษฐกิจและภาคการผลิตภายในประเทศ ในแนวทางที่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก
- มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช จัดตั้งกลไกการหารือเพื่อจัดการกับปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ในแนวทางที่สอดคล้องกับความตกลงขององค์การการค้าโลก
- อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า จัดตั้งกลไกการหารือเพื่อจัดการกับปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากมาตรการด้านอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า ในแนวทางที่สอดคล้องกับองค์การการค้าโลก
- การค้าบริการ ให้มีการอำนวยความสะดวกแก่แรงงานไทยในการเข้าไปทำงานในประเทศชิลี รวมทั้งเปิดตลาดบริการในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ โดยรักษาสีทธิในการใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน
- การลงทุน ให้มีการเปิดเสรีหรือลดอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ และนอกเหนือจากภาคบริการ โดยรักษาสีทธิในการใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน
- การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ จัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการตีความและการบังคับใช้ความตกลง
- ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า ให้มีความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของทั้งสองฝ่าย

- ความโปร่งใส ให้มีกฎหมายและข้อบังคับภายในที่มีความโปร่งใส รวมทั้งมีกระบวนการในการเผยแพร่ต่อสาธารณะในระยะเวลาที่สมควร

3. ผลที่คาดว่าจะได้รับจากความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

การศึกษาร่วมไทย-ชิลี ถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ซึ่งได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 พบว่าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีจะช่วยขยายมูลค่าการค้าสองฝ่าย โดยชิลีมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ซึ่งไทยจำเป็นต้องนำเข้าอยู่แล้ว เพื่อเป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น สินแร่ สินค้าเกษตร และสินค้าประมง ขณะที่ ชิลีนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยสินค้าส่งออกของไทยที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ ได้แก่ รถยนต์และส่วนประกอบ เครื่องจักรผ้าและส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก และผลไม้กระป๋อง

นอกจากนี้ ประโยชน์ที่จะได้รับอื่นๆ จากการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี ได้แก่ การขยายตลาดใหม่ การขยายมูลค่าการค้าบริการและการลงทุน การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน และการเป็นประตูการค้า

กระทรวงพาณิชย์
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
มิถุนายน 2553

กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรี
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐชิลี

กรอบการเจรจาความตกลงการค้าเสรี ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย กับ รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐจีน

1. แนวนโยบายของรัฐบาลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551 รัฐบาลได้แถลงนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศต่อรัฐสภาว่า รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการเข้าร่วมในความตกลงระหว่างประเทศทั้งกรอบทวิภาคีและพหุภาคีที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ รวมทั้งกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนกับประเทศคู่ค้าของไทยในภูมิภาคต่างๆ เพื่อขยายความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และเศรษฐกิจ รวมทั้งแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านทรัพยากร วัตถุดิบ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และองค์ความรู้ใหม่

การจัดทำความตกลงการค้าเสรีถือเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และเพิ่มโอกาสการส่งออกทั้งตลาดเดิม และการเข้าสู่ตลาดใหม่ โดยลดอุปสรรคด้านการค้า การลงทุนในตลาดคู่ค้า รวมทั้งสร้างความร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการค้า การลงทุน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมศักยภาพด้านเศรษฐกิจของไทยต่อไปในระยะยาว ทั้งนี้ การส่งเสริมการค้าในตลาดใหม่ เช่น ประเทศในภูมิภาคอเมริกาใต้ รวมทั้งจีน เพื่อลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงตลาดเดิมนับเป็นนโยบายที่รัฐบาลให้ความสำคัญ

การจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าต่างๆ รวมทั้งจีน นับเป็นมาตรการที่จะช่วยเปิดตลาดให้กับสินค้าไทยมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และถือเป็นการดำเนินการเชิงรุกของกระทรวงพาณิชย์ที่ประสงค์ให้มีการเจรจาเปิดเสรีระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้า เพราะหากจะต้องรอการเปิดเสรีตามกรอบการค้าพหุภาคีภายใต้ WTO จะใช้เวลานานมาก โดยในการเปิดเสรีนั้นจะมีการตกลงที่จะเปิดตลาดให้แก่กันและกันด้านต่างๆ รวมทั้งการลดภาษี ซึ่งจะช่วยให้สินค้าไทยเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้น

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทำ FTA

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 190 วรรค 3 กำหนดให้ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรค 2 คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูล และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาถึงการทำหนังสือสัญญานั้น นอกจากนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบ

จากแนวนโยบายข้างต้น กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศจึงได้ดำเนินการจัดทำโครงการศึกษาผลกระทบของการจัดทำความตกลงการค้าเสรีอาเซียน/ไทยกับบางประเทศในทวีปอเมริกาใต้ ซึ่งมีชิลีรวมอยู่ด้วย เพื่อศึกษาวิเคราะห์และประเมินผลของการจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลีที่มีต่อไทยทั้งทางด้านบวกและเชิงลบ เสนอแนะแนวทางการปรับตัวหรือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำ FTA ตลอดจนเสนอแนะกลยุทธ์และแนวทางในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี

นอกจากนี้ ยังได้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพในการส่งออกสินค้าไทยในตลาดชิลี และการจัดทำ FTA ไทย-ชิลี รวมทั้งจัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป เพื่อจัดทำกรอบการเจรจาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2552 ณ โรงแรม Imperial Queen's Park โดยมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาทั้งสิ้น 742 ราย โดยกิจกรรมดังกล่าวจะมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ทั้งก่อนหน้า ระหว่าง และหลังการเจรจา FTA เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ประกอบการ

2. เหตุผลความจำเป็นของไทยในการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับชิลี

เศรษฐกิจไทยผูกพันกับภาคการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอดีตที่ผ่านมา ได้ส่งผลในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน กระจายความเจริญ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยให้อยู่ในระดับที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน ปัจจัยที่สำคัญยิ่งในกระบวนการการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย คือ ภาคเศรษฐกิจต่างประเทศ ซึ่งครอบคลุม การส่งออก การนำเข้า และการลงทุนจากต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศของไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในปี 2551 สูงถึงร้อยละ 129.7 คิดเป็นสัดส่วนของการส่งออก ร้อยละ 64.9 และสัดส่วนของการนำเข้า ร้อยละ 64.8 ของ GDP และคาดว่าจะยังคงระดับการพึ่งพิงภาคการค้าระหว่างประเทศในระดับนี้ต่อไปในอนาคต ตามประมาณการของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไทยจะมีสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศต่อ GDP ในปี 2552 ที่ระดับร้อยละ 137.75 (ส่งออก ร้อยละ 67.73 นำเข้า ร้อยละ 70.01)

เงินลงทุนจากต่างประเทศถือเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งประการหนึ่งของภาคการลงทุนของไทย โดยในภาคการลงทุนทางตรง เงินลงทุนทางตรงจากต่างประเทศมีมูลค่าเฉลี่ย (ปี 2545-2550) ปีละ 315 พันล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนเฉลี่ย (ปี 2544 -2549) ร้อยละ 15.42 ของการลงทุนรวมภายในประเทศ

ชิลีเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพสำหรับไทยในภูมิภาคอเมริกาใต้

ผลกระทบของวิกฤตการเงินโลกที่มีต่อตลาดส่งออกขนาดใหญ่ของไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหภาพยุโรป ซึ่งมีสัดส่วนรวมกันถึงร้อยละ 37.3 ทำให้การสั่งซื้อจากต่างประเทศลดลง ซึ่งกระทบต่อการส่งออกของไทย เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศเพียงไม่กี่ประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ที่ผ่านมายุโรปและชิลีมีความร่วมมือที่ดีต่อกัน โดยชิลีมีบทบาทในเศรษฐกิจระดับภูมิภาค เช่น การเป็นสมาชิกเอเปค สมาชิกสมทบกลุ่ม Andean Community และกลุ่ม MERCOSUR นอกจากนี้ชิลีได้จัดทำความตกลงการค้าเสรีทั้งหมด 19 ฉบับ กับ 55 ประเทศ ได้แก่ แคนาดา เม็กซิโก อเมริกากลาง สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ European Free Trade Association (EFTA) จีน the Transpacific Strategic Economic Partnership (SEP) (ประกอบด้วยชิลี นิวซีแลนด์ สิงคโปร์ และบรูไน) ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย รวมทั้งจัดทำ Partial Trade Agreement กับอินเดีย นอกจากนี้ ชิลีอยู่ระหว่างการเจรจา FTA กับหลายประเทศในเอเชีย เช่น มาเลเซีย และเวียดนาม สำหรับไทยและชิลีได้มีการจัดทำการศึกษา รวมถึงความเป็นไปได้ ในการจัดทำเขตการค้าเสรี และได้สรุปผลการศึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 ผลการศึกษาของทั้งสองฝ่ายมีความสอดคล้องกันว่า การจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-ชิลี จะช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุนระหว่างกันมากขึ้น ชิลีเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพอีกแห่งหนึ่งที่ไทยจะขยายการค้าและการลงทุนได้อีกมาก เนื่องจากชิลีเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากที่สุดในภูมิภาคอเมริกาใต้ โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2547-2551) ชิลีมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 4.9 ต่อปี มีรายได้ประชากรเฉลี่ยต่อหัวเพิ่มขึ้น และยังเป็นประเทศที่มีการนำเข้าสินค้าจากทั่วโลกมีมูลค่าค่อนข้างสูง โดยเฉพาะจากภูมิภาคเอเชีย คิดเป็นร้อยละ 28 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของชิลี โดยในอาเซียนชิลีนำเข้าสินค้าจากไทยเป็นอันดับ 1

ปัจจุบันชิลีเป็นคู่ค้าอันดับ 3 จากภูมิภาคอเมริกาใต้ (นำเข้า-ส่งออก) แม้การค้าระหว่างไทย-ชิลีจะมีมูลค่าไม่มาก คือ เฉลี่ยปีละ 548.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 0.2 ของมูลค่าการค้ารวมเฉลี่ยของไทยในปี 2549-2551 แต่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้าชิลี

การสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดชิลี

ปัจจุบันชิลีได้ทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ในหลายภูมิภาค โดยเฉพาะประเทศในเอเชีย เช่น เกาหลีใต้ จีน ญี่ปุ่น เป็นต้น และอยู่ระหว่างการเจรจากับประเทศมาเลเซีย และเวียดนาม การทำความตกลงการค้าเสรีกับชิลี จะช่วยให้ไทยสามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางค้าที่ได้ทำ FTA กับชิลี และมีความได้เปรียบคู่แข่งทางการค้าที่ยังไม่ได้ทำ FTA

ไทยและชิลีมีสินค้าที่เกื้อหนุนกัน

สินค้าของไทยและชิลีมีลักษณะที่เกื้อหนุนกันเป็นอย่างดี (Complementary) กล่าวคือ สินค้าไทยและชิลีมีลักษณะที่ไม่ได้แข่งขันกันโดยตรง สินค้าส่งออกไปชิลี ส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุตสาหกรรม เช่น ชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องจักร และเครื่องใช้ไฟฟ้า ในขณะที่สินค้านำเข้าจากชิลี เป็นสินค้าประเภทวัตถุดิบ เช่น แร่ธาตุต่างๆ ผลิตภัณฑ์ปลา วัตถุดิบจากธรรมชาติ และสินค้าเกษตรสำเร็จรูป เป็นต้น

จีนีเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตอุตสาหกรรมของไทย

จีนีเป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ เช่น ทองแดง (จีนีเป็นผู้ผลิตและส่งออกทองแดงอันดับหนึ่งของโลก) ไม้ ประมง และสินแร่เหล็ก เป็นต้น โดยสามารถเป็นแหล่งวัตถุดิบให้กับการผลิตอุตสาหกรรมของไทย การทำ FTA กับจีนีจะช่วยให้ไทยสามารถนำเข้าวัตถุดิบจากจีนีได้ในราคาถูก

การขยายการค้าการลงทุนของไทยไปยังประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอเมริกาใต้

การจัดทำความตกลงการค้าเสรีไทย-จีนี นอกจากจะเป็นการขยายโอกาสทางการค้าการลงทุนของไทยในจีนีแล้ว ไทยยังสามารถใช้ประโยชน์จากความตกลงโดยใช้จีนีเป็น Gateway สู่อเมริกาใต้ ซึ่งเป็นตลาดขนาดใหญ่มีประชากรมากกว่า 380 ล้านคน (ข้อมูลกลางปี 2551) มีศักยภาพความต้องการและกำลังซื้อเพิ่มขึ้น

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการเจรจาในภาพรวมกับจีนี

วัตถุประสงค์

- เพื่อขยายโอกาสในการส่งออกสินค้าและบริการของไทย รวมทั้งโอกาสในการลงทุนทำธุรกิจของผู้ประกอบการไทยในจีนี และเพื่อให้ผู้บริโภคของไทยได้ใช้สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างชาติ ในภาคการผลิตและบริการ ซึ่งจะช่วยให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพัฒนาขีดความสามารถของการส่งออกของไทย
- เป้าหมายการเจรจา
- เจรจาให้ได้ประโยชน์ในภาพรวมสูงสุดกับประเทศ
- ดำเนินถึงระดับการพัฒนา หลักการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน มีภูมิคุ้มกัน และความพร้อมของกฎหมายภายใน
- ให้ความสำคัญกับภาคการผลิตของไทยที่อาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าเพื่อให้มีระยะเวลาในการปรับตัวและสามารถจัดเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. กรอบการเจรจาในแต่ละประเด็น

4.1 การค้าสินค้า

- ให้มีการลดหรือยกเลิกอากรศุลกากร ค่าธรรมเนียมและเงินอื่นใดที่เรียกเก็บจากสินค้านำเข้าให้ครอบคลุมการค้าระหว่างกันให้มากที่สุด โดยเน้นให้คู่เจรจาดกภาษีสินค้าที่ไทยมีเป้าหมาย/ศักยภาพในการส่งออกไปยังประเทศคู่เจรจาและให้มีความสมดุลระหว่างสินค้าเกษตรและสินค้าอุตสาหกรรม
- ให้มีการลดหรือเลิกมาตรการกีดกันและอุปสรรคทางการค้าที่มีโชงภษที่ไมเป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดภายใต้องค์การการค้าโลก

- ให้มีระยะเวลาในการปรับตัวที่เหมาะสมแก่สินค้าที่มีความอ่อนไหว รวมทั้งมาตรการอื่นๆ เพื่อลดผลกระทบจากการลดภาษี
- ให้ใช้พิกัดศุลกากรตามมาตรฐานระหว่างประเทศตามที่คู่ภาคีตกลงกันหรือตามมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศที่คู่ภาคีเป็นสมาชิกอยู่ และหากมีการปรับ แก้ไขพิกัดศุลกากรตามมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในข้อผูกพันของประเทศไทยก็สามารถทำได้ หากการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่กระทบต่อผลประโยชน์ในภาพรวมของประเทศไทยตามข้อผูกพันที่มีอยู่เดิม

4.2 พิธีการศุลกากร

- ให้มีความร่วมมือในด้านพิธีการศุลกากร เพื่อลด/ขจัดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันและอำนวยความสะดวกทางการค้าให้การค้ามีประสิทธิภาพและไม่สร้างภาระต้นทุนที่ไม่เหมาะสม

4.3 กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

- กำหนดกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าให้สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตสินค้าของไทยให้มากที่สุด
- ร่วมมือจัดทำและ/หรือปรับปรุงระเบียบปฏิบัติในการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ ไม่สร้างภาระต้นทุนที่ไม่เหมาะสม และอำนวยความสะดวกทางการค้าให้มีประสิทธิภาพ
- ให้ใช้พิกัดศุลกากรตามมาตรฐานระหว่างประเทศตามที่คู่ภาคีตกลงกันหรือตามมาตรฐานขององค์การระหว่างประเทศที่คู่ภาคีเป็นสมาชิกอยู่ และหากมีการปรับ แก้ไขพิกัดศุลกากรตามมาตรฐานดังกล่าว ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในข้อผูกพันของประเทศไทยก็สามารถทำได้ หากการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่กระทบต่อผลประโยชน์ในภาพรวมของประเทศไทยตามข้อผูกพันที่มีอยู่เดิม

4.4 มาตรการปกป้องและมาตรการเยียวยาด้านการค้า

- ให้มีมาตรการปกป้องสองฝ่ายระหว่างไทยและซีลี เพื่อคุ้มกันและ/หรือเยียวยาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมภายในที่ได้รับผลกระทบอย่างร้ายแรงจากการทะลักของสินค้านำเข้า รวมทั้งมาตรการปกป้องกรณีที่เกิดปัญหาด้านดุลการชำระเงิน
- ให้มีแนวทางการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและมาตรการตอบโต้การอุดหนุนที่ไม่ขัดกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก

4.5 มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

- เน้นย้ำให้การใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชใช้ได้เฉพาะมาตรการที่สอดคล้องตามความตกลงขององค์การการค้าโลก
- จัดตั้งกลไกการหารือ รวมทั้งระบุนหน่วยงานที่รับผิดชอบการติดต่อระหว่างกัน เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- หาแนวทางลดอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากกฎระเบียบด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

4.6 อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า

- เน้นย้ำให้การใช้มาตรการด้านอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าใช้ได้เฉพาะมาตรการที่ สอดคล้องตามความตกลงขององค์การการค้าโลก
- จัดตั้งกลไกการหารือ รวมทั้งระบุนหน่วยงานที่รับผิดชอบการติดต่อระหว่างกัน เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้กฎระเบียบทางเทคนิคได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- หาแนวทางลดอุปสรรคทางการค้าที่เกิดจากกฎระเบียบทางเทคนิคหรือมาตรฐานของประเทศคู่เจรจา เช่น การจัดทำความตกลงยอมรับร่วมในสินค้าต่าง ๆ เป็นต้น

4.7 การค้าบริการ

- เปิดเสรีภาคบริการอย่างค่อยเป็นค่อยไป
- เรียกร้องให้มีการเปิดตลาดบริการในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ และการอำนวยความสะดวกให้ผู้บริหารและบุคลากรที่มีฝีมือของไทยสามารถเข้าไปทำงานในประเทศซิติได้
- ให้ความสำคัญของทางการในการใช้มาตรการที่จำเป็น เพื่อรักษาเสถียรภาพทางระบบการเงิน การธนาคาร การเคลื่อนย้ายเงินทุน อัตราแลกเปลี่ยน และสิทธิในการใช้มาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน

4.8 การลงทุน

- ให้มีการเปิดเสรีครอบคลุมการลงทุนในธุรกิจที่นอกเหนือจากภาคบริการ
- เรียกร้องให้มีการเปิดตลาดการลงทุนในสาขาที่ไทยมีศักยภาพ และการอำนวยความสะดวกให้ผู้บริหารและบุคลากรที่มีฝีมือของไทยสามารถเข้าไปทำงานในประเทศซิติได้
- เรียกร้องให้ลดมาตรการทางกฎหมายและทางการบริหารที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้มาตรการและการกำหนดเงื่อนไขด้านการลงทุนที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศ
- ให้ความคุ้มครองการลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศที่ได้รับความเห็นชอบหรืออนุมัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐบาลกำหนด
- เปิดโอกาสให้สามารถใช้กระบวนการอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศเป็นทางเลือกหนึ่งในการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากความตกลง
- ให้ความสำคัญของทางการในการใช้มาตรการที่จำเป็น เพื่อรักษาเสถียรภาพทางระบบการเงิน การธนาคาร การเคลื่อนย้ายเงินทุน อัตราแลกเปลี่ยน และสิทธิในการใช้มาตรการเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่อาจกระทบต่อดุลการชำระเงิน

4.9 การระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐ

- ให้จัดตั้งกลไกการระงับข้อพิพาทระหว่างรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลง โดยให้มีขั้นตอนและกลไกที่ชัดเจน โปร่งใส และเป็นธรรมแก่รัฐภาคีคู่พิพาท รวมทั้งให้มีกลไกการบังคับคำตัดสินโดยฝ่ายที่สามที่ไม่เปิดโอกาสให้รัฐภาคีคู่พิพาทดำเนินการโดยฝ่ายเดียว

4.10 ความร่วมมือและการอำนวยความสะดวกทางการค้า

- ให้มีความร่วมมือเพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกและมูลค่าการค้าระหว่างไทยและซีดี
- ให้มีความร่วมมือทางวิชาการ และการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม
- ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้านเศรษฐกิจที่อยู่ในความสนใจของทั้งสองฝ่าย

4.11 ความโปร่งใส

- ให้มีกฎหมายและข้อบังคับภายในที่มีความโปร่งใส และมีกระบวนการในการเผยแพร่กฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวให้แก่สาธารณชนและผู้ประกอบการ และจะต้องพยายามจัดให้มีระยะเวลาตามสมควรระหว่างเวลาที่ประกาศหรือเผยแพร่กฎหมายและข้อบังคับดังกล่าวต่อสาธารณชนกับเวลาที่กฎหมายและข้อบังคับนั้นมีผลใช้บังคับ

5. การดำเนินการต่อไป

ในการจัดทำกรอบการเจรจาข้างต้น รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการหารือกับ ภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยได้ยกร่างกรอบการเจรจาแต่ละประเด็นเพื่อหารือและขอความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง มีการหารือกับสมาคมธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบการ นักวิชาการ ผู้แทนภาคประชาสังคม ได้นำไปชี้แจงต่อคณะกรรมการในรัฐสภาที่เกี่ยวข้อง และจัดการรับฟังความเห็นจากประชาชน เพื่อปรับปรุงกรอบการเจรจาให้มีความสมบูรณ์ หลังจากได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา รัฐบาลจะเข้าร่วมเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับซิติ ตามกำหนดการที่ไทยได้ตกลงไว้กับซิติ โดยจะเจรจาภายในขอบเขตของการเจรจาในประเด็นต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา จะมีกลไกการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดในการเจรจาจะประสานงานกับรัฐสภาอย่างใกล้ชิดจะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนที่สนใจได้รับทราบความคืบหน้าในระหว่างการเจรจา เมื่อการเจรจาสრ็จสิ้นแล้ว จะจัดให้มีการประเมินผล การเจรจาและในกรณีที่การปฏิบัติตามความตกลงก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม จะมีการดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การเจรจามีความรอบคอบถี่ถ้วน ได้รับผลประโยชน์ที่สมดุล ตกอยู่กับเกษตรกร ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวม

กระทรวงพาณิชย์
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
พฤษภาคม 2553

สรุป
ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี
ระหว่าง

ไทย-ชิลี

สรุปผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างไทย – ชิลี

1. ผลการศึกษาร่วมระหว่างไทย-ชิลี

- การประเมินผลกระทบจากการจัดทำเขตการค้าเสรีไทย-ชิลี ทั้งสองฝ่ายได้ใช้แบบจำลอง Partial Equilibrium Model และข้อมูลปี (พ.ศ. 2548) เป็นฐานในการวิเคราะห์ การศึกษาครอบคลุม การค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือด้านต่าง ๆ

การค้าสินค้า

- ผลการศึกษาของทั้งสองฝ่ายมีความสอดคล้องกัน โดยผลการศึกษาของไทยพบว่า ในสินค้าที่มีการค้าอยู่แล้ว หากมีการลดภาษีเป็นศูนย์ทันที จะทำให้มูลค่าการค้าของทั้งสองประเทศเพิ่มขึ้น โดยไทยส่งออกไปชิลีเพิ่มขึ้นจาก 127 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2548 เป็น 148 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 16 และไทยนำเข้าจากชิลีเพิ่มขึ้นจาก 161 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2548 เป็น 279 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 73 สินค้าดังกล่าว ได้แก่ ยานยนต์ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบยานยนต์ ข้าว ถั่วแปบ ยางพารา ทุ่นกระป๋อง ส่วนประกอบรถยนต์ สิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น
- สินค้าที่ไทยและชิลีไม่เคยมีการค้ากันมาก่อน หากมีการทำ FTA และลดภาษีเหลือศูนย์ จะทำให้ไทยส่งออกสินค้านี้ได้ ผลการศึกษาคาดการว่า จะมีมูลค่าการค้าส่งออกระหว่าง 89-218 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีมูลค่าการนำเข้าระหว่าง 85-173 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สินค้าดังกล่าว ได้แก่ เครื่องรับโทรทัศน์ หน่วยเก็บเครื่องประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติ รถบรรทุกส่งของน้ำหนักเกิน 5 ตัน แต่ไม่เกิน 20 ตัน เสื้อคาร์ดิแกนชนิดทำด้วยเส้นใยประดิษฐ์ รถพยาบาลใช้ในราชการ แจ็กเก็ตหรือเสื้อเบลเซอร์ ทำด้วยฝ้าย เหล็กแผ่นรีดร้อนเป็นม้วนมีความหนาน้อยกว่า 3 มม. และกระเบื้องปูพื้นและปูทางเดิน เป็นต้น
- สินค้าที่คาดว่าไทยจะนำเข้าจากชิลีมากขึ้น ได้แก่ ปลาแซลมอน ของปรุงแต่งที่ทำจากพืช ผักและผลไม้ เยื่อกระดาษ อาหารสัตว์ และไวน์ เป็นต้น สินค้าเหล่านี้มีการนำเข้าอยู่แล้ว โดยส่วนหนึ่งจะเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกและบริโภคภายในประเทศ

- ผลการศึกษาของซิติพบว่า ในสินค้าที่มีการค้าอยู่แล้ว หากมีการลดภาษีเป็นศูนย์ทันที จะทำให้ ซิติส่งออกไปไทยเพิ่มขึ้นจาก 132.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2548 เป็น 219 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 65 และส่วนการนำเข้าจากไทยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจาก 158.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2548 เป็น 173.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 9
- สินค้าส่งออกที่สำคัญของซิติ ได้แก่ ปลา ผลไม้แห้ง ผลไม้สด ไวน์ และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง เป็นต้น รายการสินค้านำเข้าที่สำคัญของซิติ ได้แก่ เครื่องจักร และซีเมนต์
- สินค้าที่ซิติยังไม่เคยส่งออกมาไทย แต่มีแนวโน้มที่จะส่งออกมาไทยเพิ่มขึ้น ได้แก่ ทองแดงบริสุทธิ์ เชื้อไม้จำพวกไม้สน เมทิลแอลกอฮอล์ เงินยังไม่ได้ขึ้นรูป ขางนอกสำหรับรถยนต์นั่งประเภทยางเรเดียล สินแร่และหัวแร่ทองแดง

การลงทุน

- การทำ FTA จะช่วยเพิ่มมูลค่าการค้าบริการและการขยายตัวในด้านการลงทุนมากขึ้น เนื่องจาก มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการค้าและการปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ สาขาการค้าบริการที่ไทยสนใจ ได้แก่ การท่องเที่ยว และสปา เป็นต้น และสาขาการลงทุนระหว่างไทยและซิติ ได้แก่ การขนส่งทางเรือ การขนส่งทางอากาศ การจัดจำหน่าย และการประมง

ความร่วมมือ

- การศึกษาของทั้งสองฝ่ายครอบคลุมประเด็นเรื่องความร่วมมือที่อาจมีการบรรจุอยู่ในความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ซิติ ได้แก่ การท่องเที่ยว วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญา SMEs การขนส่ง แรงงาน และสิ่งแวดล้อม

2. ผลการศึกษาโดยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (เป็นการศึกษาของไทยฝ่ายเดียว)

- การศึกษาใช้ข้อมูลการค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือด้านต่างๆ ในประเทศซิติ โดยเป็นข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ.2542-2547) สำหรับตัวเลขทางเศรษฐกิจ และข้อมูลปี พ.ศ.2547 สำหรับกฎหมายระเบียบและข้อบังคับ ผลการศึกษาชี้ว่า ไทยควรเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีกับซิติ ในรูปแบบ FTA มากกว่ารูปแบบอื่น (JTC PTA และ EPA) กรอบการเจรจาควรครอบคลุมทั้ง ด้านการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือด้านต่างๆ

การค้าสินค้า

- ผลการศึกษา พบว่า การส่งออกของไทยไปซิติในสินค้าที่มีการค้าขายกันอยู่แล้วจะเพิ่มขึ้น หากซิติ ลดอัตราภาษีนำเข้าให้ไทยเป็นศูนย์ทุกรายการ สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการแข่งขันไทยจะเป็นฝ่าย

ได้ดูแลการค้า นอกจากนี้ สินค้าส่งออกของไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน และยังไม่เคยส่งออกไปจำหน่ายยังชิลี การลดอัตราภาษีศุลกากรเป็นศูนย์กลางการ จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่สินค้าไทยในตลาดชิลี สินค้าดังกล่าว เช่น เหล็กและเหล็กกล้า ปู ยางฆ่าแมลงและปราบศัตรูพืช เหล็กกล้าเจือและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรเครื่องมือทางการเกษตร เป็นต้น

- กลุ่มสินค้าส่งออกของไทยไปชิลีที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ ยานยนต์ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ใช้ในครัวเรือนและอุปกรณ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ปูนซีเมนต์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง ปลากระป๋องและแปรรูป
- กลุ่มสินค้านำเข้าของไทยจากชิลีที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ แร่ทองแดง ผลไม้สด และถั่วแห้ง เชื้อกระดาษ ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มเคมีภัณฑ์อินทรีย์ และประมงสด แซ่เหียน แซ่เจ็ง
- ผลการศึกษา พบว่า สินค้ากลุ่มพลาสติกเป็นกลุ่มที่น่าจะได้รับประโยชน์สูงจากการเปิดเสรีทางการค้าเพราะชิลีมีความต้องการนำเข้าไม่ต่ำกว่าปีละ 300 ล้านเหรียญสหรัฐฯ แต่มีการนำเข้าจากไทยเพียงร้อยละ 2 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด คณะศีกษาได้เสนอยุทธศาสตร์การเจรจาสินค้าในกลุ่มนี้ให้อยู่ในกลุ่ม Fast Track คือ เป็นกลุ่มสินค้าที่เร่งลดอัตราภาษีให้เหลือ 0 ภายใน 2 ปี หลังการจัดทำ FTA เพราะเป็นกลุ่มสินค้าที่ไทยเคยส่งออกไปชิลีมีตลาดรองรับอยู่แล้วและเป็นกลุ่มสินค้าที่ชิลีมีความต้องการนำเข้าสูง (อัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยของชิลีอยู่ที่ ร้อยละ 6)
- โครงสร้างการผลิตและการค้าของสองประเทศมีลักษณะเกื้อหนุนกันมากกว่าเป็นการแข่งขัน (Complementary) ชิลีเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก เช่น แร่ทองแดง เชื้อกระดาษ ปลาแซลมอนและไม้เนื้ออ่อน ซึ่งเป็นสินค้าที่ไทยมีความต้องการนำเข้าในรูปวัตถุดิบเพื่อมาผลิตแปรรูปและส่งออก ในขณะที่ชิลี เป็นประเทศที่นำเข้าสินค้าอุตสาหกรรม เช่น ชิ้นส่วนและส่วนประกอบรถยนต์ เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งไทยมีความสามารถในอุตสาหกรรมเหล่านี้ และส่งออกไปชิลีด้วย

การค้าบริการและการลงทุน

- ความสัมพันธ์ในด้านการค้าบริการและการลงทุนระหว่างไทยและชิลีที่ผ่านมามีน้อยมาก ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพของการขยายความสัมพันธ์ภาคบริการระหว่างไทยและชิลีที่เด่นชัด ได้แก่ การท่องเที่ยว การจัดโปรแกรม Work and Travel สปา และร้านอาหาร
- นอกจากนี้ การทำ FTA ทำให้ไทยมีโอกาสในการขยายความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนในชิลีเพิ่มขึ้น ได้แก่

1) การขยายตลาดส่งออกของไทยโดยใช้ประโยชน์จาก Free Trade Zone ที่เมือง Iquique และเมือง Punta Arenas

- 2) ซิลีเป็นแหล่งของวัตถุดิบราคาถูก
- 3) การขยายความร่วมมือด้านวิชาการในการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการเกษตรในเรื่องการบริหารจัดการและขนส่งพืชผลเกษตร
- 4) ขยายการลงทุนในซิลีและกลุ่มประเทศละตินอเมริกาอื่นๆ
- 5) พัฒนาสินค้าและบริการใหม่เพื่อส่งออกไปยังประเทศที่สาม เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์และจักรยานยนต์ อุตสาหกรรมปลากระป๋องและแปรรูป อุตสาหกรรมผลไม้กระป๋องและแปรรูป เป็นต้น สำหรับบริการที่ควรให้การส่งเสริม ได้แก่ การขนส่งสินค้าทั้งทางเรือและทางอากาศ

ข้อคิดเห็น

1. การค้าระหว่างไทยกับซิลียังมีมูลค่าไม่มาก แต่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นค่อนข้างต่อเนื่อง โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลโดยตลอด (ยกเว้นปี 2548 ไทยส่งออกปซิลีมีมูลค่า 122.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่วนการนำเข้าจากซิลีมีมูลค่า 160.12 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) ปี 2550 การค้าระหว่างไทย - ซิลี มีมูลค่า 586.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มูลค่าการส่งออกปซิลีมีมูลค่า 317.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมูลค่าการนำเข้าจากซิลีมีมูลค่า 268.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ดังนั้น การที่ไทยจะทำ FTA กับ ซิลี น่าจะเป็นผลดี เนื่องจาก สินค้าส่งออกของไทยมีโอกาสเข้าสู่ตลาดซิลีได้ง่ายขึ้น มีความได้เปรียบคู่แข่งทางการค้าที่ไม่ได้ทำ FTA และสามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางการค้าประเทศอื่นๆ ที่ได้ทำ FTA กับซิลี ไปแล้ว ได้แก่ เม็กซิโก แคนาดา สหรัฐ สหภาพยุโรป เกาหลีใต้ EFTA Central America P4 (ซิลี สิงคโปร์ บรูไน และนิวซีแลนด์) จีน อินเดีย ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย มาเลเซีย และเวียดนาม

2. สินค้าเม็ดพลาสติก ผลการศึกษาเสนอให้ลดภาษีเป็นศูนย์ ภายใน 2 ปี ควรมีการปรับเป็นยกเลิกภาษีที่เก็บร้อยละ 6 เหลือศูนย์ทันที เนื่องจาก สินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก พิกัดศุลกากรที่ 39 จากสถิติ World Trade Atlas ข้อมูลการค้าระหว่างไทยและซิลีในกลุ่มนี้ พบว่า ซิลีมีการนำเข้าจากไทยในปี 2548-2550 มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ปี 2548 มูลค่า 4.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปี 2549 มูลค่า 6.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และปี 2550 มูลค่า 7.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 จากปี 2549-2550) และไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 22 ในตลาดซิลี สินค้านี้ไทยมีศักยภาพมาก และเป็นสินค้าที่มีคุณภาพสูง และกำลังจะเสียเปรียบการแข่งขันกับประเทศอื่นที่ทำ FTA กับซิลีแล้ว

-----◆-----
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
สำนักอเมริกาและแปซิฟิก
พฤษภาคม 2553

44/100 ถนนนนทบุรี1 ต.บางกระเจ้า อ.เมือง จ.นนทบุรี 11100

โทรศัพท์ 0-2507-7444 โทรสาร 0-2547-5831

Call Center : 0-2547-7555 www.dtn.go.th www.thaifita.com